

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

З'їзд учителів Української РСР

Перший рік фактичного здійснення мудрих накреслень Партії про перебудову школи ознаменувався важливими подіями: науковою сесією з питань розвитку педагогічної науки на Україні та з'їздом учителів УРСР.

12 жовтня в Києві закінчила роботу наукова сесія з питань розвитку педагогічної науки в Українській РСР. В ній взяли участь вчені України і братніх республік, викладачі шкіл і вузів, керівники підприємств, будов, колгоспів. Учасники сесії відзначили, що постановка ЦК КП України «Про стан і заходи дальшого розвитку педагогічної науки в Українській РСР» є практичною програмою для багатостороннього колективного вчителів, наукових працівників, закладів народної освіти республіки. Вона служить справі дальшої мобілізації їх сил на докорінне поліпшення навчально-виховної роботи в школах, зміцнення зв'язку навчання і виховання з суспільнокорисною працею учнів, підвищення ролі школи в усій творчій діяльності радянського народу, спрямованій на виконання грандіозних накреслень семірічного плану.

У здійсненні реформи школи і історичних рішень ХХІ з'їзду КПРС та Закону про школу, говорили учасники сесії, особливо велика роль належить педагогічній науці. За останні роки вчені-педагоги і вчителі республіки провели певну роботу по розробленню окремих питань теорії і практики навчання і виховання дітей, створенню підручників і посібників для шкіл, вивченню і узагальненню передового педагогічного досвіду. Проте, в республіці все ще помітне відставання педагогічної науки від завдань комуністичного виховання молоді. Школа сміливо пішла вперед шляхом перебудови навчання і виховання, відзначалося на науковій сесії, а значна частина педагогів-учених залишилась на рівні вчорашнього дня, тому школа не дістає належної практичної допомоги в боротьбі за підвищення якості знань, поліпшення трудового, морального та естетичного виховання учнів, в підготовці їх до практичної діяль-

ності в народному господарстві та наближення школи до життя, до виробництва. Щоб успішно здійснити перебудову системи народної освіти, говорили промовці на сесії, треба мобілізувати всі сили вчителів і педагогів-учених республіки на велику творчу роботу в боротьбі за реалізацію рішень партії і уряду про школу.

Яскравою сторінкою ввійде в літопис радянської школи на Україні з'їзд учителів Української РСР, який розпочав свою роботу 14 жовтня в столиці УРСР.

До нього привернута увага широких трудящих мас, які гаряче зацікавлені в успішному розв'язанні завдань перебудови народної освіти на Україні.

Скликаний в знаменний час, коли трудячі нашої Вітчизни з небувалим творчим піднесенням борються за виконання семірічного плану розгорнутого будівництва комунізму, з'їзд має на самперед озброїти вчителів ясним розумінням великої мети та історичного значення перебудови школи, найтіснішого зв'язку її з завданням побудови комунізму в нашій країні.

Обговорення на з'їзді актуальніших питань перебудови, узагальнення думок і пропозицій щодо удосконалення нових навчальних планів і програм загальноосвітніх шкіл усіх типів, методів навчання і виховання, опрацювання питань співвідношення загальної, політехнічної і професійної освіти в середній загальноосвітній школі та шляхів поліпшення підготовки учнів до практичної діяльності, підвищення рівня комуністичного виховання дітей та молоді — все це мобілізує зусилля працівників народної освіти республіки на боротьбу за успішне втілення в життя рішень ХХІ з'їзду партії та Закону про школу.

Перебудова школи — це глибокий і складний процес, який вимагає, щоб кожний учитель, щоб кожен педагог-учень пройнявся почуттям нового, наполегливо оволодівав ленинським стилем у роботі, завжди відчував свою високу моральну відповідальність за розв'язання

завдань перебудови, щоб у всіх учительських колективах була створена атмосфера творчої праці і виробничого піднесення, щоб кожний крок роботи школи, учителя був співзвучним тим великим зверненням, які здійснює наш народ під керівництвом Комуністичної партії.

З'їзд учителів України пройшов під знаком рішучого піднесення роботи по вивченню, узагальненню і популяризації перебудови школи. Делегати з'їзду на основі узагальнення крапкого досвіду накреслили шляхи зміцнення співдружності школи й сім'ї, що є однією з основних умов успіху в навчанні та вихованні учнів, завдання дальшого розгортання і підвищення рівня пропаганди педагогічних знань серед населення.

З'їзд учителів УРСР викликав небувалу творчу активність усіх працівників народної освіти республіки, він продемонструє їх монолітність, згуртованість, безмежну відданість рідній Комуністичній партії — натхненнику і організатору всіх перемог радянського народу.

Невідкладним завданням професорсько-викладацького та студентського складу нашого педагогічного інституту є глибоке вивчення матеріалів з'їзду учителів та наукової сесії з питань розвитку педагогічної науки на Україні, широка популяризація цих матеріалів серед трудящих і максимальне поліпшення наукової, учбової й виховної роботи в нашому інституті.

Великим підкуванням партії і уряду, всенародною шаною оточений в нашій країні учитель. Роль його у вихованні підрастаючого покоління в усьому громадсько-політичному житті піднесено нині на небувалу височину. У відповідь на це підкування працівники народної освіти, вчителі і професорсько-викладацький склад педагогічних інститутів віддадуть свої сили, весь свій хист і полум'я серця благородній справі виховання дітей у комуністичному дусі.

Г. ПРОКОПЕНКО,
кандидат педагогічних наук,
доцент.

НАШІ ГОСТІ

УЧАСНИКИ З'ЇЗДУ В ІНСТИТУТІ

Другий республіканський з'їзд учителів України привертає увагу всієї учительської громадськості не тільки нашої республіки, але й майстрів педагогічної справи братніх радянських республік, а також країн народної демократії. Серед гостей з'їзду — працівники народної освіти Російської Федерації, Білорусії, Молдавії, Грузії, Вірменії, Казахстану, прибалтійських республік, колеги з братньої Польщі.

Наші польські друзі виконують своє перебування у Києві для більш глибокого вивчення системи народної освіти в Українській РСР. Під час перерв у роботі з'їзду вони відвідують середні школи, науково-дослідні інститути педагогічного циклу, районні і міський відділи народної освіти.

15 жовтня гості з Польщі знайомилися з питаннями підготовки вчительських кад-

рів у нашому інституті. У складі делегації — начальник Краківського шкільного кураторію (установа типу нашого облВНО) Болеслав Білецький, директор учительського інституту в Кракові Ян Вардак, директор Краківської музичної школи Юліус Вебер.

Працівників народної освіти Польської Народної Республіки особливо цікавили питання перебудови системи освіти в нашій країні. Це й не дивно, адже польські педагоги уважно слідкують за переходом нашої школи на одинадцятирічне навчання, досвідом виробничого виховання учнів, створенням шкіл-інтернатів.

У жвавій і невимушеній розмові з директором інституту, з деканами та завідувачами кафедрами польські гості одержали вичерпні відповіді на численні запитання щодо перебудови роботи ін-

ституту в зв'язку з новим Законом про школу.

Директор інституту М. М. Підтиченко ознайомила польських колег із загальною структурою інституту, розповіла про створення нових — інженерно-педагогічного і вечірнього факультетів, про нове у проведенні педагогічної практики.

Доценти С. Литвинов та Д. Ніколенко розповіли польським друзям про принципи та методи проведення педагогічної практики в школі і на виробництві.

Болеслава Білецького зацікавили питання про зв'язок навчання у школі і в інституті з життям.

— Як інститут готує вчителів, як поєднується викладання теоретичних дисциплін з практикою життя? Яку допомогу одержують молоді робітники і селяни, що давно закінчили школу, при вступі

до педагогічного інституту?

На ці запитання було дано докладні відповіді.

Керівник Краківського шкільного кураторію поділився думками про постановку заочного навчання у польських педвузах. Виявилося, що в цій галузі роботи і в них і в нас є багато спільного.

— У нас теж так! І ми так робимо! — можна було чути з обох боків.

Болеслав Білецький розповів, що у педагогічних вишах Краківського кураторію робляться спроби посилати викладачів в усі ті школи, де працюють їхні студенти-заочники, для проведення з ними бесід і консультацій, для ознайомлення з умовами їх праці і життя; але практично, як відзначив Б. Білецький, здійснювати це дуже важко, бо вчителі-заочники працюють майже в усіх насе-

лених пунктах кураторію.

Після півторогодинної бесіди Болеслав Білецький та Ян Вардак оглянули кабінети і лабораторії мовно-літературного та педагогічного факультетів, ознайомилися з роботою виробничих майстерень. А директора музичної школи Юліуса Вебера, звичайно, зацікавила робота кафедри музики і співів.

При прощанні були висловлені побажання глибше зміцнювати контакти між польським та українським учительством, зокрема між педагогами Кракова та Києва, регулярно обмінюватися науковою інформацією з питань розвитку педагогічної науки, а також налагодити обмін делегаціями викладачів і студентів педвузів.

І. КРУК,
старший викладач кафедри російської та зарубіжної літератури.

Ініціативі і завзяттю — дорогу!

Світле приміщення актового залу заповнили 255 делегатів від усіх факультетів інституту. Комсомольці зібралися на свою 14 конференцію, щоб підвести підсумки роботи організації за минулий рік, накреслити плани на майбутнє.

З доповіддю про роботу організації виступив секретар комітету ЛКСМУ О. Семко. Він відзначив, що комітет, комсомольські бюро факультетів і курсів вважали головним завданням організації — високу успішність і зразкову дисципліну, тому й спрямовували свою роботу в цьому напрямку, боролися за втілення в життя закону «Про зміцнення зв'язку школи з життям і дальший розвиток системи народної освіти в СРСР».

Багато уваги було приділено студентам перших курсів, 72 процентів з яких прийшли у вуз з підприємств, колгоспів. Для ознайомлення їх з інститутським життям були проведені вечори, зустрічі з старшокурсниками та професорсько-викладацьким складом. Прочитана доцентом Д. Ф. Ніколенком лекція про самостійну роботу над матеріалом допомогла студентам краще засвоювати пройдене. За звітний період значно підвищилася успішність студентів. Всі ці заходи сприяли покращенню роботи першокурсників.

В цілому по інституту успішність складає 98,8 процента. Найвища успішність — 99 процентів на педагогічному факультеті, де секретарем бюро В. Бондар. Тут з 318 комсомольців є 55 відмінників навчання, а в першій групі IV курсу спецвідділу студенти вчаються тільки на «відмінно» і «добре». Це наслідок того, що академічна і виховна робота цього курсу поставлена на належний рівень, тут є енергійний комсомольський актив, який зумів по-справжньому організувати, активізувати роботу кожного студента.

Добра успішність і на мовно-літературному факультеті, гірша — на фізико-математичному. В багатьох групах цього факультету збори проводилися рідко, комсоморги до них не готувалися, а тому проходили вони формально, абияк, що не могло сприяти поліпшенню успішності і дисципліни. Так, в II групі фізиків 14 комсомольців одержали «двійки». Це наслідок того, що бюро факультету, курсу мало приділяло уваги цій групі, незадовільно була поставлена тут індивідуальна робота.

Багато місця і часу в академічній роботі студентів займає підпрактика, під час якої перевіряються теоретичні знання, набути на лекціях та семінарських заняттях.

Проведена практика III, IV, V курсів показує, що наші студенти добре підготовлені до роботи в школах, добре володіють методикою свого предмета.

ІЗ ЗАЛУ XIV ЗВІТНО-ВИБОРНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

XIII з'їзд ВЛКСМ, як першочергове завдання комсомольських організацій, поставив завдання активної участі в їх роботі з піонерськими організаціями. Дитячі установи — це наше виробництво, і студенти нашого інституту підтримують постійний зв'язок з ними. Так, протягом року в школах міста працювало піонервожатими понад 200 студентів. Вони проводили з піонерами найрізноманітнішу роботу і разом з тим набували відповідних практичних навичок.

Наші студенти постійно зв'язані з підпідприємними організаціями. 185 комсомольських агітаторів працювали на виборчих дільницях, де читали лекції, влаштовували бесіди, пояснювали виборчим історичні рішення XXI з'їзду КПРС, організовували вечори відпочинку, дільнички, за що в деканаті надходили численні подяки. А влітку на підприємствах будівництва, сільському господарстві, дитсадках працювало 616 комсомольців, якими було відпрацьовано 14 799 робочих днів.

Важливу роль у підготовці висококваліфікованих спеціалістів відіграють наукові гуртки. В минулому році їх працювало 18. Добре проводилися заняття в гуртках молекулярної фізики, російської мови, методики математики. Комітет слідкував за їх роботою, допомагав у налагодженні зв'язків і обміні делегаціями з іншими вузами.

В доповіді самкритично було підкреслено, що комітет ЛКСМУ, комсомольський актив у своїй роботі дуже мало використовували таку важливу зброю в боротьбі з недоліками, як преса.

До цього часу на низькому рівні стоїть культурно-масова та оборонно-спортивна робота. Хоч, правда, було й проведено чимало цікавих вечорів, концертів, різних культпоходів у музеї, театри, проте в цій справі є ще багато недоліків, на які і вказували в своїх виступах делегати конференції.

І. Толстухін (педагогічний факультет) зазначив, що головний недолік у культурно-масовій роботі — це відсутність масовості. Він звернувся до студентів з закликом взяти активну участь у роботі гуртків художньої самодіяльності, в підготовці до декади української літератури і мистецтва в Москві. Він висунув пропозицію, щоб з цих існуючих гуртків художньої самодіяльності створити один міцний загальноінститутський колектив і приділити йому максимум уваги.

Цю пропозицію підтримала і студентка мовно-літературного факультету Л. Іванова.

Студент фізико-математичного факультету В. Клименко присвятив свій виступ питанням спортивно-масової роботи.

Він відзначив, що є такі студенти, які скептично ставляться до занять спортом, дивляться на нього, як на розвагу. Це відноситься в першу чергу до студентів старших курсів. Комітет не зумів поставити як слід спортивну роботу, а наслідком цього є те, що спортом в інституті займається лише половина студентів.

Секретар бюро ЛКСМУ мовно-літературного факультету Л. Семена розповіла про недоліки і труднощі в роботі, нібито викликані тим, що не досить вдале підібралося бюро, члени якого не мали відповідного досвіду комсомольської роботи.

В. Козаченко, що виступив пізніше, спростував це. Він відзначив, що невтішна робота факультетського бюро не в тому, що там були недосвідчені комсомольці. Навпаки, вони були хороші, активні, тільки Л. Семена та О. Семко не змогли як слід організувати їх. Вони не опиралися на актив, а це привело до зривів у роботі комсомольської організації.

В. Шабаров і інші виступаючи говорили про незадовільну роботу громадського харчування, про недоліки в самообслуговуванні в гуртожитках і критикували комітет, який мало цікавився цією справою.

Педагог — благородна і почесна ця професія — виховання людини! Якщо студенти дістають хороші знання, набувають відповідних навичок педагога, то буде великий і щедрий урожай.

Про це говорили О. Корнійчук (студент педагогічного факультету), А. Сьомик (студент фізико-математичного факультету), О. Онищенко (студентка мовно-літературного факультету) та інші промовці.

На конференції також виступили: секретар Сталінського РК ЛКСМУ І. Солдатенко, секретар партійного бюро інституту О. Павелко, директор інституту М. Підтиченко.

Враховуючи недоліки, вказані виступаючими, конференція прийняла розгорнуте рішення, спрямоване на поліпшення комсомольської роботи.

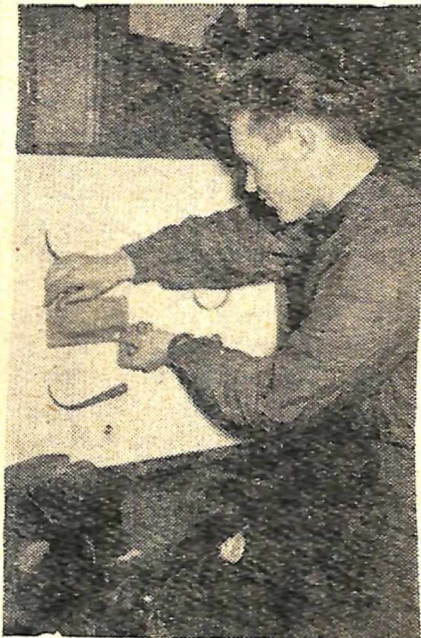
До нового комітету обрано 13 кращих енергійних юнаків і дівчат.

Для здійснення політехнічного навчання в школі потрібні добре підготовлені викладачі. З цією метою в нашому інституті вперше в м. Києві організовано інженерно-педагогічний факультет.

Перед нами, студентами цього факультету, стоїть важливе і почесне завдання прищеплювати в майбутньому дітям трудові вміння й навички. Тому ми самі перш за все повинні вдосконалити свої трудові професійні, працюючи на токарних, фрезерувальних і інших верстатах, які є в наших виробничих майстернях.

Л. СИДОРЕНКО,
студент I курсу інженерно-педагогічного факультету

На фото зверху вниз: майстер І. Турчак перевіряє розміри виготовленого студентом Л. Сидоренком циркуля; В. Джемелинський за виготовленням наочного приладдя. На нижньому знімку ви бачите студента В. Кириченка за розміткою деталей циркуля. Цю роботу він виконує точно і швидко. Адже в минулому В. Кириченко розмітчик 6 розряду. За трудові успіхи його ім'я неодноразово виносилось на дошку пошани підприємства.

Фото М. Шурика

ВІСТІ З ПРАКТИКИ

ПЕРШІ ВРАЖЕННЯ

Минув тиждень з того дня, як студенти-фізики з 31 та 32 груп розпочали виробничу практику на промислових підприємствах міста.

Як же проходить виробниче навчання і чого навчилися практиканти?

Перший день практики був присвячений вивченню техніки безпеки і ознайомленню з підприємством.

На Київському вагоноремонтному заводі студенти працюють в інструментальному і в вагонному цехах, в депо ім. Андреева в інструментальному, зварювальному, механічному, електромеханічному, ковальському і інших цехах. Ми з радістю повідомляємо колектив інституту про те, що всі студенти-практиканти ставляться до своїх обов'язків з великою зацікавленістю. Так, студенти Олександр Архипенко і Анатолій Маковський, працюючи на токарних верстатах, виконують виробничі завдання за нормами токарів

4-го розряду. Значних успіхів досягли, працюючи на фрезерному верстаті, В. Лещенко і З. Богдан. О. Порязев і С. Юрченко з успіхом оволодівають спеціальністю слюсаря. Дуже сумлінно ставиться до нової справи — виготовлення монтажу електроцита — практикантка Солохенко.

Практика наших товаришів не обмежується лише роботою на робочих місцях. Студенти сполучають практичну роботу з підвищенням свого теоретичного рівня. Так, інженер по підготовці кадрів Г. Резнік провів з студентами бесіду про різні методи електрозварювання з ілюстрацією цих методів.

Говорячи про перші успіхи наших студентів, слід мати на увазі, що у великій мірі ці успіхи обумовлені справжнім піклуванням про нас керівників підприємства. Нашою роботою постійно цікавляться начальник КВРЗ тов. Круцький і головний інженер депо ім. Андреева

тов. Степенко, майстри інструментальних цехів тт. Жерноклеєв і Бедрицький.

Нещодавно дирекція КВРЗ провела з практикантами нараду, на якій були викриті недоліки в проведенні виробничої практики та накреслено заходи по їх усуненню.

Було вирішено для більш ґрунтовного ознайомлення з заводською технікою частіше змінювати робочі місця і надавати практикантам більше самостійності при роботі на металообробних верстатах. Крім того, вирішено провести одинденний виїзд на ДВРЗ для ознайомлення з ливарним виробництвом і роботою конвеєра.

Набуті навички і вміння наші студенти з успіхом передадуть у майбутньому своїм учням.

К. ЯНКОВСЬКИЙ,
Г. РЕЗНІК,
Л. БОРЕЙКО,
студенти-практиканти.

СКЛАД

НОВООБРАНОГО КОМІТЕТУ ЛКСМУ

1. О. Семко — секретар комітету.
 2. Л. Недбайло — заступник секретаря, відповідальна за організаційний сектор.
 3. А. Решетняк — заступник секретаря, відповідальна за політвиховний сектор.
 4. Л. Гиренко — відповідальна за пресу.
 5. М. Кириленко — відповідальний за оборонно-спортивну роботу.
 6. О. Сасенко — відповідальна за сектор трудового виховання.
 7. Н. Бажюк — відповідальна за шефську роботу.
 8. І. Харченко — відповідальна за академічну роботу.
 9. О. Крицька — відповідальна за сектор обліку.
 10. В. Підпригора — відповідальна за піонерську роботу.
 11. В. Петров —
 12. Л. Іванова —
- відповідальні за культурно-масову роботу.
13. Т. Величко — відповідальна за побутовий сектор.

Педагогічна практика без відриву від навчання

У 1959—1960 навчальному році, як один із заходів реалізації рішень XXI з'їзду КПРС про подальше поліпшення підготовки вчителів, до навчальних планів педагогічних інститутів внесено новий вид педагогічної практики, який має своїм завданням включити студентів I—IV курсів до безпосередньої участі у виховній роботі в школі. Це практика тривалого типу — вона провадитиметься на протязі всього року і без відриву від навчальних занять.

Під час цієї практики студенти виконуватимуть обов'язки класних керівників.

Всім відомо, який великий інтерес становить собою робота класного керівника, скільки тут відкривається можливостей увіліти в життя наших дітей, вивчати їх не по підручниках, не за конспектами лекцій, а в безпосередньому житті.

Кожному з студентів-практикантів надаються широкі можливості випробувати і удосконалити свої вміння в найрізноманітніших формах виховної роботи.

Треба під керівництвом досвідчених вихователів навчитися провадити цікаві і доступні для дітей політінформації, бесіди на етичні теми, зуміти виконувати у підлітків задушевність і відвертість в обговоренні різних питань комуністичної моралі і культури поведінки зокрема. Випробувати свої сили в організації дозвілля, ранків, вечорів, присвячених різним знаменним датам, допомогти в організації екскурсій, походів, брати участь у суспільно-корисній праці, яку проводять наші школи, а також піонерські і комсомольські організації.

Важливу галузь виховної роботи, яку студенти теж повинні вивчити і брати в ній активну участь, становить піонерська та комсомольська робота в школі. Ця галузь виховної роботи на даному етапі збагатилася те-

рішеннями XIII з'їзду ВЛКСМ, затвердженням ступенів у системі роботи з піонерами.

Важливим видом виховної роботи є також керування учнівськими гуртками, яких у школі є достатня кількість. Робота в гуртках дає можливості для виявлення дитячих інтересів і розвитку їх творчості й ініціативи.

Нарешті, вихователь, як відомо, повинен турбуватися і про якість навчання своїх вихованців. Треба навчитися умінню вчасно і тактовно допомогти учням, що відстають у навчанні. Регулярно треба бути у сім'ях учнів, щоб з їх батьками порозмовляти і про успіхи їх дітей, і про зриви у навчанні і поведінці.

Звичайно, не можна передбачити всіх видів виховної роботи серед дітей. Життя школи може підказати ще багато інших. Головне, щоб наш студент широко і раціонально використав усі можливості для того, щоб стати умілим вихователем учнів радянської школи, завжди підходити до своєї справи творчо, як справжній «інженер людських душ».

Зараз на безвідривну виховну практику вийшли треті курси. Вони вже знайшли свої місця в колективах учнів: провадять політінформації, бесіди, екскурсії, колективне відвідування кіно, допомагають класним керівникам чергувати, вивчають плани виховної роботи, знайомляться з правилами ведення учнівських щоденників, поживляють роботу редколегій стінгазет, дехто вже почав керувати гуртком.

Робота розгортається. Незабаром на підпрактику підуть другі курси.

Побажаємо ж нашим вихованцям успіхів у набутті вмінь складного мистецтва, яким є виховна робота серед дітей і підлітків.

Доцент С. ЛИТВИНОВ.

Це теж справа комсомолу

Цей випадок трапився 8 жовтня після закінчення першої лекції в аудиторії № 70. Щоб бути більш точними, скажемо, що не після закінчення, а в той момент, коли пролунав дзвінок. В цей час в аудиторії студенти першого курсу мовно-літературного факультету слухали лекцію викладача зарубіжної літератури Ф. С. Гріма. Не встиг викладач закінчити останнє речення, попрощатись із студентами, як двері аудиторії з гуркотом розчинились і на порозі з'явилась велика група студентів IV курсу того ж мовно-літературного факультету. Не звертаючи ніякої уваги на викладача, на студентів, які не встигли вийти з аудиторії, четвертокурсники, перекидаючи стільці, штовхаючи один одного, кинулись за столи.

Ми може б і не розповідали про цей випадок, коли б він був тільки «випадком».

Спиніть у коридорі інституту

будь-якого студента і запитайте його, чи знає він, як треба себе поводити, як треба ставитись до того соціалістичного майна, яким ми безкоштовно користуємось і на ремонт якого витрачається дуже багато державних коштів. В першу хвилину він зніяковіє, а потім обуриться, мовляв, питає такі дурниці. А послідуйте за його поведінкою і ви переконаєтесь, що йому далеко до справжньої культурної людини.

Ну, скажіть, хіба може культурна людина розгулювати коридорами і навіть аудиторіями інституту, не скидаючи головного убору? Саме це явище днями ми спостерігали в кабінеті креслення. А хіба можуть культурні люди нівечити партії, столи, залишаючи на них свої прізвища, імена. Що це — бажання прославитися, чи своєрідна розвага під час лекцій?

Студенти-філологи пам'ятають, як довго ремонтували ка-

бінет літератури. Там проведено капітальний ремонт приміщення, повністю змінено експозиції, поставлено нові більш зручні шафи для зберігання книг, відремонтовано меблі. На все це витрачено тридцять тисяч карбованців. А зайдіть в цей кабінет зараз. Щойно відремонтовані столи мають досить непривабливий вигляд. Майже на половині з них обідрано лінолеум. І це зробили студенти, точніше — студенти-філологи.

Це далеко не повний перелік фактів, які свідчать про те, що час вже оголосити рішучу боротьбу тим, хто заважає нам працювати і відпочивати, хто ганьбить честь нашого столичного вузу.

Дивує те, що майже не трапляється таких випадків, коли викладач, помітивши студента в головному уборі, зробив би йому зауваження. Більше того частина наших викладачів є тут своєрідним «прикладом».

Прізвища? За ними далеко ходити не слід. Постійте п'ять хвилин у коридорі і вони будуть.

Це не значить, звичайно, що в нашому колективі немає справжніх носіїв високої культури. Їх дуже багато і саме на них треба рівнятись.

Чому, наприклад, тим же студентам-філологам не зібратись і не поговорити відверто на етичні теми. Кому як не комсомольській організації виступити застрільником цієї дуже потрібної і корисної справи? Проте ні комітет ЛКСМУ, ні комсомольське бюро факультетів і курсів не дбають по-справжньому, щоб наші студенти не тільки добре вчилися, але щоб і своєю поведінкою, поведінням з оточуючими підтверджували, що вони з честю носять звання студента столичного педінституту.

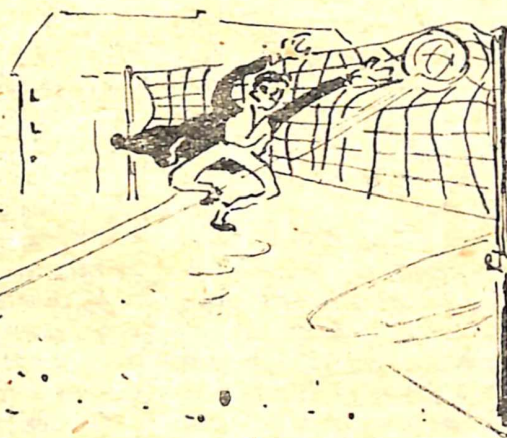
Ю. ПОЛУДНЕНКО.

НЕ на пером

1. З двох душових, якими користуються наші спортсмени, працює лише одна, але й вона, за недоглядом інститутських слюсарів, знаходиться в антисанітарному стані. У такій грязюці можуть добре себе почувати... лише нацюки.

2. Студенти фізико-математичного факультету Е. Андрющенко, В. Верютіна, Є. Висоцька, О. Мох, Л. Арістархова, Є. Бородавка, Л. Євсєєва, М. Ремізовська, В. Кухарева до цього часу ще не ліквідували академзаборгованості.

4. Довго чекали мешканці гуртожитку № 1 спортивного майданчика, а коли його зробили, то виявилась і справжня мета їхнього чекання: вискочили добрі хлопці на майданчик, як вдарили чобітками з підківками та черевиками з гвіздочками, то з того майданчика тільки ямки й залишились.

Місячник книги

У нашій республіці зараз проходить місячник книги, присвячений 42-м роковинам Великої Жовтневої соціалістичної революції. У цей місячник активно включилися студенти нашого інституту. У кожній групі в ці дні можна спостерігати яву торгівлю книгами. Багато студентів поповнили свої особисті бібліотеки творами політичної і художньої літератури, підручниками та науковими посібниками.

К. ПЕТРЕНКО.

Справи пішли краще

Кілька років підряд гурток української літератури і літературна студія працювали окремо. Відомо, що така розбіжність у роботі, в зв'язку з невеликою кількістю членів цих об'єднань, мала негативний вплив на їх роботу. Цього року весною відбулося злиття гуртка і студії. Справи пішли краще. Тепер — це просто літературний гурток, на заняттях якого кожного разу розглядаються паралельно питання суто наукові (читання рефератів, доповідей, обговорення новинок літератури) і студійські (творчі звіти молодих поетів і прозаїків). Звичайно, це починання поки що нове і не завжди вдається налагодити тісний контакт у деяких питаннях — організаційних і творчих. Важливо одне: студентам подобається такий метод роботи.

Зросли ряди гуртківців — цього року до них влилося молодше покоління з числа першоккурсників. Серед них ми можемо назвати Г. Приходька, І. Шістку, О. Боровка, П. Ігнатенка та інших, які дебютували своїми віршами у попередньому номері нашої багатотиражної газети.

Наприкінці минулого навчального року кілька засідань гуртка було присвячено розглядові доповідей Н. Ковтонюк («Фольклорна основа повісті М. Коцюбинського «Тині забутих предків») і інших, а разом з тим пройшло обговорення вір-

шів наших початківців В. Вашкулата, В. Шарапи, В. Татаєва. За останніх два місяці відбулося кілька засідань гуртка, робота якого проходить під керівництвом Ю. С. Кобилицького і обраного бюро. З самого початку діяльність гуртківців спрямовується в двох напрямках: на підготовку до відзначення 100-річчя з дня смерті і 150-річчя з дня народження Т. Г. Шевченка, що відбудуться в 1961 і 1964 роках, та в напрямі підготовки до участі в декаді українського мистецтва та літератури, що в 1960 році проходить у столиці нашої батьківщини — Москві.

Студентами I—III курсів вже обрано теми майбутніх рефератів. Серед них багато цікавих, наприклад: «По місцях «Живописної України» Т. Г. Шевченка», «Опис пам'ятників Т. Г. Шевченкові», «Кінодраматургія О. Довженка», «Сучасна українська пісня» та інші. Важливо, що написані за обраними темами праці, будуть, разом з тим, захищатись як курсові роботи.

На останньому засіданні надзвичайно жваво, при великій активності студентів, було обговорено поезію В. Гринько, студентки I курсу українського відділу, відомої читачам нашої газети як автора великого вірша «Мати». Давно не було в інституті чогось подібного! Просто і щиро вказували товариші на недостатній зв'язок її твор-

чості з життям, одночасно відзначаючи неабияку поетичну форму, важливі знахідки автора в пейзажній ліриці. Зворушливими були побажання не захоплюватися римованою риторикою, шукати близькі нашому життю теми, наполегливо вчитись.

Гурток в найближчому майбутньому збирається глибше ознайомитись з матеріалами журналу «Радянське літературознавство», обговорення якого відбудеться в нашому інституті в листопаді місяці цього року. Напередодні святкування 42 роковин Великого Жовтня гуртківці обцяють написати вірші, які будуть розглянуті на одному з засідань. Кращі з них будуть надруковані в святковому номері нашої газети.

Багато роботи попереду! Налагодити чіткість і плановість, доводити свої починання до кінця, виховувати у студентів любов до літератури, збільшити приплив молодих, обдарованих юнаків і дівчат у гурток — ось завдання, які потрібно вирішити найближчим часом. Чималу роль у цьому повинно відіграти комсомольське бюро мовно-літературного факультету, що до цього часу не приділяло потрібної уваги такій важливій ділянці роботи.

П. ОРЛИК,
аспірант кафедри
української літератури.

ПРАПОР СПАРТАКІАДИ ПІДНЯТО!

Тісний, але затишний, святковий прикрашений спортзал інституту. Сюди на відкриття 12 комплексної спартакіади приїшли студенти всіх факультетів. 7 година вечора. Всі не терпляче поглядають на двері, де повинні з'явитись учасники параду...

Та ось і вони. Наповнюючи зал свіжістю, веселими усмішками, повз глядачів легко крокують 80 юнаків і дівчат — струнких, мускулистих, загорілих, у червоних, голубих і зелених майках.

До учасників параду звертається голова спортклубу Л. Філіпова. Від імені дирекції і кафедри фізвиховання і спорту вона поздоровляє спортсменів з відкриттям спартакіади і бажає їм успіхів.

Право підняти прапор спартакіади надається кращим спортсменам інституту — студентам фізико-математичного факультету Діні Тертичний і Михайлові Кириленку.

Потім були вручені призи командам-переможницям розіграшу кубку інституту з волейболу серед перших курсів фізико-математичного і педагогічного факультетів.

Першими в боротьбу вступають волейболісти. В ній беруть участь 10 команд: 4 чоловічих і 6 жіночих. Запеклий поєдинок розгорнувся між командами мовно-літературного і фізико-математичного факультетів.

Колектив фізико-математичного факультету укомплектований з числа студентів перших курсів. Тому й не дивно, що в них ще немає достатньої зіграності. Відчувається хвилювання спортсменів, нерішучість при завершальних ударах. Непогану спортивну техніку в цьому колективі показав К. Москалюк.

який виступав під № 5. Його сильні бокові подачі і влучні завершальні удари раз у раз досягають цілі. Це до деякої міри допомогло команді фізико-математичного факультету активізуватись і виграти другий період.

Дуже цікаво у винятково гострому темпі проходив третій, вирішальний період. Рахунок швидко зростає — 14:14, 15:15, 16:16. Росте напруження і на трибунах. В залі все частіше чути підбадьорюючі вигуки «болільників», неприсмний для гравців свисток судді. Ні одній з команд не вдається на-

довго захопити ініціативу. Та ось, нарешті, точний і сильний удар В. Харченка і рахунок змінено — 18:16.

В напруженій боротьбі команда мовно-літературного факультету виграла цей вирішальний період і разом з тим зустріч. Змагання тривають.

П. ІГНАТЕНКО,
наш кор.

На фото: момент підняття прапора спартакіади.

НАША РЕКОМЕНДАЦІЯ

Фредерік Шопен

17-го жовтня минає 110 років з дня смерті Фредеріка Шопена — великого польського композитора і піаніста.

Музика Шопена в своїй основі глибоко демократична і справді народна. В. В. Стасов говорив, що «могутня нота польської національності, ненаситна, пристрасна прив'язаність до своєї Батьківщини ніколи не зникали в ньому і залишили величаву, глибоку рису в його творах».

1 березня 1810 році в Желязовій Волі народився майбутній великий польський композитор. Дитинство та юнацькі роки Шопен провів у Варшаві, де він здобував музичну освіту. Вже у вісім років Фредерік бере участь у концерті. Перший твір його — це фортепіанний полонез, який він написав у 1817 році. В 1826 році Шопен вступив у Вищу школу музики. В той час видатний педагог Ельснер так оцінював здібності свого учня: «Національна самобутність поряд з високими думками є його оригінальною рисою». Шопен пристрасно любив народну пісню, народне самобутне мистецтво. Творчість Шопена зросла на благодатному ґрунті польського мелосу. У 1829 р. він закінчує курс Вищої школи і виїжджає з Польщі на гастролі. А в 1830 р. на батьківщині великого польського композитора у Варшаві відбулося повстання пригнобленого народу. Цей справедливий виступ народу глибоко вразив

композитора і залишив глибокий слід у його творчості.

«Він був повен одним почуттям, найбагаторіднішим із всіх земних почуттів — любов'ю до вітчизни», — писав про Шопена Ференц Ліст.

Музична спадщина великого композитора дуже багата. Він залишив більш ніж двісті фортепіанних п'єс, з яких нам добре відомий славновісний революційний етюд, геніальне скерцо. Під впливом поема Міцкевича «Конрад Валленрод» і «Світезянка» створено дві музикальні балади. Шопену також належить балада для голосу з фортепіано — «Лісовий цар».

Шопен — творець геніальних полонезів, мазурок, експромтів, ноктюрнів, прелюдій, яскравих блискучих вальсів.

17 жовтня 1849 р. великий польський композитор та піаніст помер. Серце полум'яного патріота зберігається в одному із варшавських костелів.

У Польщі у 1843 р. було споруджено пам'ятник Шопену з ініціативи відомого російського композитора Балакірева.

Шопен вмер, але його натхненна музика живе в серцях мільйонів людей усього світу.

А. ЛУТОВ,
студент II курсу мовно-літературного факультету.

Студенти IV курсу фізико-математичного факультету під час екскурсії на Виставку передового досвіду в народному господарстві УРСР.

Радимо і вам, шановні читачі, побувати в цьому містечку. Це дуже корисно.

Шановні викладачі і аспіранти!

Читайте щомісячний журнал «ВЕСТНИК ВЫСШЕЙ ШКОЛЫ» — орган Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти СРСР.

У журналі висвітлюються актуальні проблеми дальшого розвитку вищої освіти, розповідається про досвід вузів по перебудові навчально-виховної і наукової роботи на основі предання навчання з суспільнокорисною працею.

Читач знайде тут статті з питань підготовки педагогічних кадрів, історії вітчизняної педагогічної думки, дізнається про новини навчальної літератури, познайомиться з зарубіжною вищою школою.

У «Вестнике высшей школы» співробітничать провідні вчені, працівники громадських організацій.

Журнал «Вестник высшей школы» можна передплатити в будь-якому поштово-відділенні, а також у громадських розповсюджувачів преси. Передплатна ціна — 60 крб. на рік.

Не забудьте передплатити журнал «ВЕСТНИК ВЫСШЕЙ ШКОЛЫ»!

Редактор **І. КРУК.**